

λῶ, τί ἔχετε νὰ μοι εἰπῆτε διὰ τὴν Διαμονὴν,
ἢ διὰ τὸν Χρόνον;

Α'π. Ἡ Διαμονὴ εἶναι ἡ ἰδέα ὅπερ ἔχομεν διὰ τὴν ἐ-
ξακολούθησιν τῆς ὑπάρξεως τῶν πραγμάτων·
διὰ νὰ διορίσωμεν, καὶ νὰ μετρήσωμεν τὰ μέρη
αὐτῆς μεταχειριζόμεθα κινήσεις Σωμάτων, ὡς
τὸν Ἥλιον, τὰς Ἀστέρας, τὸ Ὁρολόγιον κτ. καὶ
τὰ μέρη τῆς Διαμονῆς, ἔτω παραβαλλόμενα καὶ
μετρέμενα, εἶναι αὐτὸ ὅπερ ἡμεῖς ὀνομάζομεν Και-
ρὸν, Ὁρᾶς, Χρόνος, Αἰῶνας κτ. (α)

Κ ε φ. Β'.

Περὶ Οὐρανολογίας, ἢ διδασκαλίας τῶν ἑρανίων Σω-
μάτων, καὶ Πρῶτον περὶ Ἡλιογραφίας, ἢ θεω-
ρίας τῆς Ἡλίου.

Ἐρ. Τί ἐννοεῖτε διὰ τῆς λέξεως Οὐρανολογία;

Α'π. Αὕτη ἡ λέξις παράγεται ἀπὸ τὰς λέξεις ἑ-
ρανος, καὶ λόγος, ὅθεν Οὐρανολογία δηλοῖ λόγος,

(α) Ἡ διδασκαλία περὶ τῆς καιρῶς εἶναι τὸ ὑποκείμενον
τῆς χρονολογίας· ὁ Ἀναγνώστης θελεῖ εὖρη εἶνα
συνταγμάτιον περὶ αὐτῆς τῆς θαυμασίης ἐπιστήμης
εἰς τὴν φιλοσοφικὴν βιβλιοθήκην μᾶ, ἢ εἰς τὰ σοι-
χεῖα τῶν γραμματικῶν τεχνῶν, καὶ τῶν ἐπιστημῶν.